

# РЕШЕНИЕ

№ 7266

гр. София, 01.12.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ**, в публично заседание на 04.11.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Маруся Йорданова**

**ЧЛЕНОВЕ: Цветанка Паунова  
Виржиния Петрова**

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **7905** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маруся Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП дирекция „Обслужване“, чрез процесуален представител юрисконсулт Й., против решение № 2812 от 23.07.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 11109/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав.

С това съдебно решение е отменено Наказателно постановление (НП) № 576266-F607696/10.05.2021 г., издадено от директор на дирекция „Обслужване“ в ТД на НАП, с което на основание на основание чл. 178 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), е наложено административно наказание „имуществена санкция“ на „Фламан“ ЕООД в размер на 500 лева, за нарушение на чл. 97а, ал. 4, вр. ал. 1 от ЗДДС.

С доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното решение касаторът претендира неговата отмяна и потвърждаване на наказателното постановление. Счита, че не са налице съществени процесуални нарушения, както и че случаят не е маловажен. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Ответникът, редовно призован, не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е основателна по следните съображения:

По делото няма спор по фактите. Установено е, че „Фламан“ ЕООД, в качеството си на данъчно задължено лице по чл. 3, ал. 1 от ЗДДС, което на 22.11.2020 г. е предоставило услуги по чл. 21, ал. 2 от ЗДДС, с място на изпълнение на територията на друга държава – членка, за което е издадена фактура № 20201/22.11.2020 г. и дружеството е получило приход на стойност 43 083,00 лв. /с равностойност 82 577, 76 лева/ не е изпълнило задължението си за подаване на заявление за регистрация по чл. 97а ЗДДС в законоустановения 7 – дневен срок преди датата, на която данъкът за доставката е станал изискуем/. Последното е изпълнило задължението си на 08.03.2021 г., т.е. със закъснение от 99 дни.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на наказателното постановление са допуснати съществени процесуални нарушения, както и че са налице основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН, поради което е отменил НП.

Обжалваното решение е валидно, допустимо, но е неправилно.

Не се споделят изводите на първоинстанционния съд за маловажност по смисъла на чл. 28 ЗАНН на извършеното нарушение.

Съгласно чл. 28 от ЗАНН, за маловажни случаи на административни нарушения наказващият орган може да не наложи наказание, като предупреди нарушителя, устно или писмено, че при повторно извършване на нарушение ще му бъде наложено административно наказание. Преценката за "маловажност на случая" подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва проверката за законосъобразност при приложението на чл. 28 от ЗАНН. Когато съдът констатира, че предпоставките на разпоредбата са налице, но наказващият орган не я е приложил, това е основание за отмяна на НП и на съдебното, решение, което го потвърждава, поради издаването им в противоречие със закона /Тълкувателно решение № 1/12.12.2007 г. на ВКС по т.н.д. № 1/2007 г., ОСНК/. В случая АССГ, VI-ти касационен състав намира, че хипотезата на чл. 28 ЗАНН не е налице. При тълкуването на посочената норма следва да се съобразят същността и целите на административнонаказателното производство, уредено в ЗАНН, като се има предвид и субсидиарното приложение на НК и НПК. Административно-наказателният процес е строго нормирана дейност, при която за извършено административно нарушение се налага съответно наказание. Логическото и систематично тълкуване на материалноправната норма на чл. 28 ЗАНН аргументира нейната приложимост спрямо всички административни нарушения, включително и за процесното, поради което и касационната инстанция намира, че неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН, обратно на приетото от СРС, не може да се аргументира априори със значимостта на защитените обществени отношения, без да се отчита конкретиката на случая, типичната за този вид нарушения обществена опасност, както и другите счекчаващи и отегчаващи отговорността обстоятелства. Именно степента на обществена опасност на конкретно извършеното противоправно деяние е от значение да се реши дали това деяние е административно нарушение или макар да е формално

съставомерно, но като не разкрива или изключва висока степен на обществена опасност е малозначително. Макар нарушението да е формално, продължителността на забавата при изпълнението на обвързаното със срок задължение е критерий за степента на укоримост на противоправното поведение, а в случая забавата от 49 дни е значителна и то при месечно задължение. Търговските дружества следва да организират дейността си по начин, че да изпълняват точно и своевременно завишените законови изисквания към тях, предвид специалната си данъчна регистрация. Независимо от обстоятелството за нулеви стойности, то своевременното деклариране на данните по ЗДДС е от значение за определяне на задълженията както на декларацията, така и на негови контрагенти.

Не се споделят мотивите на СРС за липса на дата в НП. Видно от съдържанието на последното е, че задълженото лице е следвало да подаде заявлението за регистрация не по – късно от 7 дни преди датата, на която данъкът за доставката е станал изискуем, т.е. заявлението е следвало да бъде подадено до 16.11.2020 г. включително, тъй като 15.11.2020 г. е бил неработен ден. Липсата на конкретно посочената дата на нарушението не засяга правото на защита на наказаното лице, тъй като е ясно в какъв срок и до кога е следвало да изпълни задължението си по чл. 97а, ал. 4 от ЗДДС.

От друга страна, касационната инстанция е ограничена в преценката си до установената от районния съд фактическа обстановка и обсъжда само правни, а не фактически въпроси поради забраната за фактически установявания съгласно чл. 220 от АПК. Поради което не събира и не преценява доказателства, а проверява само законосъобразността на изводите на въззивния съд, който е последната инстанция по фактите.

В съдебното решение изцяло липсват мотиви по същество по оспорваното в настоящото производство наказателно постановление, като са изложени само доводи за допуснато процесуално нарушение. Настоящият състав на касационния съд приема, че е налице визираното в чл. 348, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 2, предложение първо от НПК касационно основание за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на СРС, от друг състав на съда, тъй като е налице липса на мотиви в атакуваното решение по съществуващото на спора и делото не може да бъде решено по същество от касационната инстанция. При новото разглеждане СРС следва да се произнесе и по разноските и в касационното производство по аргумент от нормата на чл. 226, ал.3 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, X.-ти касационен състав

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ решение № 2812 от 23.07.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 11109/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 20-ти състав  
ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.  
Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

